

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

“Οταν δὲ διάσημος παιανίστας καὶ συνθέτης Τζών Φίλιππ (1782–1837), δὲ δημιουργὸς τῆς φόρμας τοῦ (Μοτούρνο) ἦταν ἐτοιμοθάνατος, οἱ φίλοι του, συγκεντρωμένοι γύρω ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, ἀναρωτιόντων τί λογῆς ποπά ἔπερε νὰ κολέσουν γιὰ νὰ παρασταθεῖ στὸ προσέφαλό του γιατὶ δὲ γέρο Φίλιππ δὲν εἶχε ἔκδηλώσει ποτὲ τίς θρησκευτικὲς του πεποιθήσεις. Στὸ τέλος κάποιος πήρε τὴν ἀπόφαση καὶ τὸν ρώτησε: «Για πόστε μου, δόσκαλε, τί είσαστε παπιοτής, λουθηρανός; Η αλβινιστής; Ή «Όχι, φίλε μου, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ἐτοιμοθάνατος, εἴμαι πιανίστας!....»

“Ο Βέμπερ μιλώντας γιὰ τὸ Μπετόβεν ἔλεγε: «Σίγουρα είνοι πιὰ δριμος γιὰ νὰ μπεῖ σὲ φρενοκομείο.»

— ‘Ο Χαΐντελ κρίνοντας τὸν Γκλούκ έλεγε κι αὐτός: «Δὲν ξέρει περισσότερο κοντραπούντο ἀπ’ δύο ξέρει δὲ μάγιεράς μου!»

— Κι δὲ φιλόσοφως Φοντενέλ, παρὰ τὴν ἔκατον: αετὴ πείρα του (Εζησε ἀπὸ τὸ 1657 ὡς τὸ 1757), διολογούντων πώς τρία πράγματα δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβει ποτὲ: Τὸ παιγνίδι, τὶς γυναίκες καὶ τὴ μουσικὴ